



Sprogvurdering i dagtilbud – hvorfor og hvordan?

LAURA RØNNE BASSE, LEKTOR PÅ KØBENHAVNS PROFESSIONSHØJSKOLE I VIDEREUDDANNELSEN

CHARLOTTE ØHRSTRØM, LEKTOR PÅ KØBENHAVNS PROFESSIONSHØJSKOLE I VIDEREUDDANNELSEN

I Danmark er det lovpligtigt at sprogvurdere børn i dagtilbud, hvis personalet har en formodning om, at barnet kan have brug for ekstra sproglig støtte. Men hvad betyder det egentlig at sprogvurdere, og hvilke metoder har vi til at afdække børns sprog, så vi kan planlægge sprogindsatser bedst muligt? Formålet med denne artikel er at vise, hvordan personalet i dagtilbud kan bruge forskellige metoder og materialer til at få viden om børns sprog, så sprogindsatser kan målrettes bedst muligt. Til at illustrere, hvad sprogarbejdet i dagtilbud kan handle om, inddrager vi først en case med et børnehavebarn, der har svært ved at udtrykke sig over for andre børn. Herefter beskriver vi kort vigtigheden af at understøtte børns sproglige udvikling i dagtilbuddet, hvorefter vi peger på, hvordan sprogvurderingsmaterialer som tests, observationer og forældresamarbejde kan give personalet i dagtilbud vigtig information til at planlægge en sprogudviklende hverdag for børnene.

Sprog er centralt for trivsel og udvikling

I børnehaven Sommerfuglen går Benjamin på 5 år. Han leger ofte for sig selv og siger meget lidt, og når han siger noget, er det svært for både børn og voksne at forstå. Birthe, den primære stuepædagog på Benjamins stue, har kendt ham i flere år og har en god relation til ham, hvorfor han søger hende, hvis han ikke ved, hvad han skal lave eller er ked det. Forleden opstod der en konflikt i sandkassen mellem Benjamin og Tobias fra en anden stue. Benjamin blev ved med at råbe 'ud' til Tobias, som ikke så ud til at reagere. Benjamin kom til Birthe, som efter længere tids forsøg på samtale fandt ud af, at Benjamin oplevede, den anden dreng skældte ham ud. Benjamin skal egentlig starte i storgruppen sammen med de andre, der snart skal i skole, men personalet er i tvivl, om han skal skoleudsættes, da de oplever, han har svært ved at gøre sig forståelig på en alderssvarende måde.

Som casen her ovenfor viser, er et godt sprog afgørende for et barns sociale og følelsesmæssige udvikling, idet sproget er medvirkende til, at barnet kan danne relationer, udtrykke følelser og forstå andre mennesker. Gode sproglige færdigheder understøtter børns legekompetencer, da sproget bl.a. kan bruges til at forhandle med, dele fantasier og skabe fælles legeuniverser. Derudover har sproget en tæt sammenhæng med vores kognitive udvikling. Sprog er med til at strukturere tanker og skabe sammenhænge i vores oplevelser og verden omkring os. Jo rigere et barns sprog er, desto

bedre forudsætninger har det for at reflektere og lære nyt (Thomsen, P., 2021; Thomsen, D. B., 2021).

Som i eksemplet med Benjamin ovenfor kan børn med begrænset sprog have svært ved at deltage i lege med andre børn. De kan derfor have en tendens til at trække sig fra sociale fællesskaber eller blive fravalgt af andre. Børn med gode sproglige færdigheder føler sig ofte mere trygge i sociale sammenhænge, fordi de kan udtrykke deres tanker, behov og ønsker. Omvendt kan sproglige vanskeligheder føre til frustration, isolation og nedsat selvtillid (Nudel et al., 2023). Det er derfor afgørende for barnets trivsel, at personalet i dagtilbud er opmærksomme på, at de kan og skal støtte børnene i at udvikle deres sprog, så de kan få adgang til de sociale fællesskaber og senere læring og udvikling i skolen. En afdækning af et barns sproglige kompetencer kan være en god måde at få mere viden om barnets sproglige resurser og behov for støtte på, så personalet kan planlægge relevante sprogindsatser, der styrker barnets sprog og adgang til legeuniverser og relationer med andre børn og voksne.

” Det er afgørende for barnets trivsel, at personalet i dagtilbud er opmærksomme på, at de kan og skal støtte børnene i at udvikle deres sprog, så de kan få adgang til de sociale fællesskaber og senere læring og udvikling i skolen.

Hvad er en sprogvurdering?

Ifølge dagtilbudsloven skal en sprogvurdering i dagtilbuddet gennemføres omkring 3-årsalderen, “hvis der er sproglige, adfærdsmæssige eller andre forhold, der giver formodning om, at barnet kan have behov for sprogstimulering.” (Dagtilbudsloven § 11). Det er op til den enkelte kommune, hvilket materiale der skal bruges til at udføre sprogvurderingen, det præcise tidspunkt for sprogvurderingen, og hvor mange børn der skal sprogvurderes.

I nogle kommuner sprogvurderes alle børn på 3 år, og i andre kommuner beslutter det enkelte dagtilbud, hvem af de 3-årige de vil sprogvurdere. Der er også kommuner, der har lavet mål om f.eks. at sprogvurdere halvdelen af de 3-årige, og andre, der vælger at fremrykke sprogvurderingen til 2 år.

Mange kommuner bruger materialet *Sprogvurdering 3-6* (Rambøll, 2025), som findes i Rambølls it-system Hjernen&Hjertet, til at vurdere børnenes sprog, hvor andre kommuner bruger sprogvurderingsmaterialer som *SprogTrappen* (Huset Pia Thomsen, 2025) eller *Kompetencehjulet* (Learn-Lab, 2025). En sprogvurdering er altså ikke det samme som et sprogvurderingsmateriale, og forskellige materialer giver forskellig information om børnenes sprog ved brug af forskellige metoder.

” En sprogvurdering er altså ikke det samme som et sprogvurderingsmateriale.

Materialerne har altså hver sine fordele og ulemper, alt efter hvad man ønsker at finde ud af, og i mange tilfælde kan det være relevant at se på et barns sprog og kommunikation på forskellige måder, så man får et nuanceret, samlet billede.

Hvad kan vi bruge en sprogvurdering til?

Det kan være meningsfuldt at vurdere et barns sprog for at få viden om, hvorvidt det er nødvendigt at have et ekstra fokus på at støtte et barns sproglige udvikling, og i så fald hvad barnet særligt har brug for støtte til. Det kan f.eks. være i forhold til at foregribe, at en sproglig forsinkelse ikke vokser sig større, eller at støtte et barn med sproglige vanskeligheder.

Hvis en sprogvurdering viser, at barnets sproglige færdigheder ikke er alderssvarende og ikke udvikles tilstrækkeligt af de igangværende indsatser, kan det være næste skridt at overveje, om der er brug for at kontakte en logopæd. En logopæd kan afdække barnets sprog yderligere og samarbejde med forældre og det pædagogiske personale omkring sproglige indsatser. I Benjamins tilfælde vil en sprogvurdering højst sandsynligt føre til kontakt med logopæden, som vil spørge ind til, hvad personalet allerede ved om hans sprog, og hvilke indsatser de allerede har afprøvet. Det er derfor godt allerede at have afdækket hans sproglige og kommunikative kompetencer på forskellige måder.

I forhold til flersprogede børn kan det ofte være relevant at undersøge barnets samlede sproglige kompetence, dvs. barnets sprogfærdigheder på alle de sprog, barnet bruger. Hvis vi kun undersøger et flersproget barns dansksproglige kompetencer, vil vi ikke få det fulde billede af deres ordforråd f.eks., da flersprogede børn ofte kan nogle ord på et sprog og nogle på et andet. Deres samlede ordforråd vil derfor oftest have samme størrelse som etsprogede børns, men fordele sig over flere sprog. Dvs. at et vurderingsmateriale til etsprogede børn kun giver et delvist overblik over et flersproget barns sproglige kompetencer. Det kan dog stadig være relevant at få viden om, hvad barnet kan på dansk, så man kan følge sprogudviklingen for denne del af barnets sprog. For at afdække barnets kompetencer på flere sprog er det nødvendigt at involvere forældrene og eventuelt en tolk eller en sprogvejleder fra kommunen, der ved mere om dansk som andetsprog.

Sprogvurderingen kan også bruges til at kvalificere og evaluere, hvilke sprogindsatser der matcher børnegruppens behov, så de bedst muligt udvikler deres sproglige og kommunikative færdigheder. Den kan bidrage til beslutninger om, hvorvidt et bestemt fokus på f.eks. ordforråd, tidlig literacy eller sprogbrug i leg skal være institutionens eller en stues næste fokuspunkt, og samtidig kan sprogvurderingen være med til at gøre indsatserne konkrete. Det er lettere at evaluere på en sprogindsats med et konkret mål såsom: "Børnene bruger selv ordforrådet fra den bog, vi arbejder med," end et mere overordnet mål som: "Vi vil styrke børnenes ordforråd."

” Det er lettere at evaluere på en sprogindsats med et konkret mål såsom: “Børnene bruger selv ordforrådet fra den bog, vi arbejder med,” end et mere overordnet mål som: “Vi vil styrke børnenes ordforråd.”

I de næste afsnit vil vi beskrive, hvad forskellige metoder i en sprogvurdering kan bruges til, og hvilken viden om børnenes sprog vi får gennem disse metoder. Vi kigger først på sprogtestning, derefter observationer og til sidst samarbejde med forældrene i form af enten samtaler eller spørgeskemaer.

Hvad kan vi bruge sprogtestning til?

Sprogtestning kan være én måde at undersøge barnets sproglige færdigheder på. Her løser barnet specifikke opgaver ud fra et bestemt materiale, hvor der er fokus på at evaluere barnets beherskelse af sprogets dele. Det kan f.eks. være navneords flertalsformer, udsagnsords bøjninger, sætningslængde, sætningsopbygning samt kendskab til bestemte ord.

Sprogvurdering 3-6 er et eksempel på et materiale, som primært indeholder testopgaver. Testdelen af *Sprogvurdering 3-6* indeholder opgaver indenfor sprogforståelse, ordforråd, rim, opmærksomhed på skrift, bogstavkendskab og opdeling af ord. Barnets ordforråd testes, f.eks. ved at barnet skal benævne specifikke genstande på et billede, f.eks. en lynlås eller et slips. På lignende vis testes barnets sprogforståelse, ved at barnet skal udpege det rigtige billede ud af flere, ud fra et udsagn, som testeren læser op.

Denne type vurdering, hvor man primært undersøger sprogets dele hver for sig, er udtryk for et strukturelt sprogsyn (Holm, 2009). Et sprogsyn siger noget om, hvilke dele af et menneskes sprog og kommunikation man interesserer sig for. Hvis man i sin undersøgelse af et barns sprog tager udgangspunkt i det strukturelle sprogsyn, vil det altså være sprogets ”strukturer” som f.eks. ordforråd, ordbøjninger, sætningsopbygning osv., som man er mest interesseret i at vurdere.

Det er vigtigt i denne forbindelse at huske på, at den type testning, som anvendes i *Sprogvurdering 3-6*, kun viser lidt om mange aspekter ved sproget. Dvs. at testen kan bruges til at vurdere, om der er brug for en nærmere undersøgelse af barnets sprog. Den kan altså pege os i retning af, om barnets sprog er forsinket eller ej, men den kan ikke til fulde afdække typen og omfanget af vanskelighederne. I den forbindelse argumenterer Kjærbæk et al. (2023) for, at sprogvurderingen ikke opsporer børn med sproglige vanskeligheder, bl.a. på baggrund af, at børns sproglige udvikling ikke er blevet bedre i den årrække, vi i Danmark har sprogvurderet børn i dagtilbud. Testopgaverne i *Sprogvurdering 3-6* går ikke i dybden med de enkelte sproglige områder, som en logopædisk udredning f.eks. vil kunne gøre. Der er også sproglige områder, som ikke berøres i testopgaverne i *Sprogvurdering 3-6*, herunder udtale og barnets evne til at fortælle en sammenhængende historie.

Testning er som udgangspunkt designet til, at vi kan vurdere et barns færdigheder så objektivt som muligt. Dvs. at barnets resultat kan sammenlignes direkte med andre børns resultat, fordi det er de samme opgaver, som de har løst, med de samme instruktioner og den samme måde at score svarene på. Testen kan derfor give et billede af, om barnets sprog er alderssvarende i forhold til andre børns sprog. Det kræver, at der er rigtig mange børn, der har afprøvet testen på forhånd, så man får et solidt gennemsnit.

” **Testning er som udgangspunkt designet til, at vi kan vurdere et barns færdigheder så objektivt som muligt.**

Når man tester et barn, er det vigtigt at være opmærksom på, at testresultatet kan påvirkes af dagsformen hos barnet. Barnets medvirken i testen kan også let påvirkes af omgivelserne og af relationen til den, der tager testen. Hvis forskellige pædagoger udfører testen på hver deres måde og f.eks. hjælper børnene i forskellig grad eller giver forskellige instruktioner, kan man ikke sammenligne børnenes resultater med hinanden. Derfor kræver en pålidelig test, at det er grundigt beskrevet, hvordan man administrerer testen og scorer barnets svar, og at man følger denne beskrivelse (Juul et al., 2021).

I forhold til Benjamin ville en sprogtest evt. kunne bruges til at undersøge, om hans sprogforståelse var alderssvarende, selv om hans sproglige produktion ikke ser ud til at være det. Vi kunne måske få viden om bredden i hans ordforråd, som vi ikke havde, og det kunne give os ideer til, hvilke lege eller temaer vi kunne arbejde med for at tiltrække Benjamins interesse og udvide hans ordforråd yderligere. For efterfølgende at evaluere, om en sprogindsats har virket, vil det dog være nødvendigt at supplere sprogtesten med observationer, som vi vil komme nærmere ind på i næste afsnit.

Hvad kan vi bruge observationer til?

En observation i forbindelse med en sprogvurdering er en systematisk iagttagelse f.eks. af et barns kommunikation. Ved at observere et barn i forskellige situationer har man mulighed for at få et billede af, hvordan barnets sproglige og kommunikative færdigheder fungerer i hverdagen.

” Ved at observere et barn i forskellige situationer har man mulighed for at få et billede af, hvordan barnets sproglige og kommunikative færdigheder fungerer i hverdagen.

Sprogvurdering 3-6 udføres primært som en test, men der hører også et kort observationsskema til, som kan bruges som et supplement til testen for at få indblik i et barns sproglige og kommunikative kompetencer i hverdagen. Materialer som *SprogTrappen* og *Kompetencehjulet* er dog udelukkende observationsmaterialer, som lægger vægt på at undersøge børnenes sprog i hverdagssammenhænge og vurdere sproget i sammenhæng med andre udviklingsområder, som f.eks. barnets deltagelse i leg og udvikling af relationer til andre børn.

Når man observerer et barn med henblik på at vurdere sprog og kommunikation, vil det ofte tage udgangspunkt i et funktionelt eller interaktionelt sprogsyn, da det handler om at se på, hvordan barnet fungerer i interaktion med andre mennesker (Holm, 2009). Her vil man kigge på, hvordan barnet fungerer i samspil med andre, med henblik på, om barnet med sit sprog kan opnå sine behov og kommunikere, hvad det har brug for og lyst til. Observationen vil derfor involvere et blik på mere og andet end det verbale sprog, såsom øjenkontakt, blikretning, mimik, kropssprog og kommunikative handlinger.

En observation kan også foretages med henblik på at vurdere læringsmiljøet, og hvordan barnet mødes i samspillet med de voksne og andre børn omkring det, som man bl.a. ser på i *KIDS*-materialet (Ringsmose & Kragh-Müller, 2014).

Observationer kan også give vigtig viden, når man planlægger en indsats. Her kan man nemlig få viden om, hvornår barnet fungerer bedst kommunikativt, hvilket giver mulighed for at understøtte dette potentiale endnu mere. Man kan også få viden om, hvornår det bliver rigtig svært, og dermed få øje på, hvor der er behov for, at man tilrettelægger et læringsmiljø, der gør kommunikationen lettere for barnet. Det kan f.eks. være, at Benjamin har svært ved at følge med til samlingen og derfor bliver urolig. For at hjælpe hans sprogforståelse på vej i denne situation kan pædagogerne blive gode til at huske at inddrage billeder og ting, som støtter forståelsen af, hvad de taler om.

For at en observation skal være retvisende i forhold til en normativ tolkning, er det bl.a. vigtigt at observere barnet i forskellige situationer, eftersom et barns sprog og kommunikation ofte vil komme til udtryk på forskellig vis afhængigt af den situation, barnet er i, og hvem det er sammen med. Eksempelvis kan generte børn ofte være mere talende i små grupper med kendte voksne end

i større forsamlinger. På samme måde kan barnets sprog variere afhængigt af aktiviteten, og fri leg, samlingsstund eller frokosttid kan derfor give forskelligt indblik i barnets kommunikative evner (Juul et al., 2021).

Derudover skal man også være opmærksom på, hvordan man tolker et barns handlinger. Nogle børn med sproglige forsinkelser er f.eks. dygtige til at afkode sociale sammenhænge og udnytte kommunikative strategier til f.eks. at undgå at sige noget. Eksempelvis kan et barn følge en kollektiv besked om at hente sin madkasse uden nødvendigvis at forstå selve sproget, men i stedet aflæse andres handlinger og konteksten. Observationen vil derfor ikke nødvendigvis give et retvisende billede af barnets sprogforståelse.

Uanset hvilket formål man har med observationen, og hvilket materiale man observerer ud fra, er det centralt at være opmærksom på, at observationer altid vil rumme en fortolkning af situationen samt børn og voksnes lyde, ord og handlinger. Derfor er det centralt, at flere, som kender barnet, sammenholder deres observationer. Når man tager højde for dette, kan observationer, hvor barnets færdigheder sammenlignes med normen, også bruges til at opdage, om et barn har brug for ekstra støtte i sin sprogudvikling, og om man kunne have brug for at kontakte en logopæd.

Forældresamarbejde om sprogvurdering

Forældrene er vigtige at samarbejde med omkring barnets trivsel og udvikling, og det gælder naturligvis også, når det kommer til sprogvurderinger. Ifølge dagtilbudsloven § 11 har kommunalbestyrelsen "... ansvaret for at sikre, at barnets forældre inddrages i forbindelse med sprogvurdering efter stk. 1, 2 og 4 og sprogstimulering efter stk. 7 og 8, og at forældrene får vejledning i selv at understøtte deres barns sproglige udvikling."

Forældre har altså både ret til og krav på at vide, hvordan dagtilbuddet vurderer deres barns sprog, men de er samtidig en meget vigtig kilde til information om barnets sprog. Forældrene ser nemlig børnene i andre situationer og med andre relationer, end personalet i dagtilbud gør, og de er samtidig dem, der kender børnene bedst. Tests og observationer skal derfor altid ses i sammenhæng med forældrenes oplevelse af deres barns sproglige udvikling. Oplever forældrene, at barnet kan det samme derhjemme? Eller er der områder, hvor barnet kan mere eller mindre sammen med forældrene?

” Tests og observationer skal derfor altid ses i sammenhæng med forældrenes oplevelse af deres barns sproglige udvikling.

Det er dog vigtigt at være opmærksom på, at forældrene ikke nødvendigvis har det samme pædagogiske sammenligningsgrundlag med andre børn som det pædagogiske personale, og at forældrene kan have en anden opfattelse af deres børns sprog end personalet i dagtilbud. Det ses også, at forældre ofte forstår deres børn eller kompenserer for et barns manglende sprog og derfor overfortolker barnets sproglige færdigheder. I et godt samarbejde mellem forældre og personale kan den slags informationer udveksles som et godt fælles grundlag for barnets sproglige udvikling både i dagtilbud og i hjemmet.

I Benjamins tilfælde er det helt centralt for hans sproglige og alsidige udvikling, at hans stuepædagog har et godt samarbejde med hans forældre. Forhåbentlig har hans nære stuepædagog løbende henvendt sig til hans forældre og spurgt ind til hans sprogbrug derhjemme. Forældrene har oplevet

en gensidig tillid til at kunne spørge ind til hans udvikling i dagtilbud. Igennem en sprogvurdering i dagtilbuddet har pædagogen fået mere information om Benjamins sprogforståelse, som ser ud til at være aldersvarende. Pædagogen har herefter delt denne information om Benjamins sprog med hans forældre. Pædagogen har også selv deltaget i leg med Benjamin og et par andre børn for at støtte ham i at udtrykke sig. Det har været en positiv oplevelse, så pædagogen har i samarbejde med forældrene derefter planlagt, hvordan både hjem og dagtilbud kan støtte Benjamins sproglige udvikling gennem fx legemansuskripter og læsning i mindre grupper i dagtilbuddet og en masse samtaler og læsning hjemme.

Et helhedsorienteret syn på børns sprog

Som vi har peget på i denne artikel, kan forskellige materialer og redskaber være med til at afdække et barns sproglige kompetencer på forskellige måder. Hvert materiale har sine formål med fordele og ulemper, som bevirker, at det pædagogiske personale kan få øje på forskellige aspekter af barnets sprog og kommunikation. Helt overordnet kan man sige, at det er væsentligt, at et sprogvurderingsmateriale bruges til det formål, som er meningen med det. F.eks. har forskere de seneste par år sat spørgsmålstegn ved, om et materiale som *Sprogvurdering 3-6* kan leve op til sine formål (Kjærbæk et al., 2023). *Sprogvurdering 3-6* har som formål "at vurdere det enkelte barns sproglige kompetencer og hermed forudsige senere sprog- og læsefærdigheder" og "at synliggøre det enkelte barns sproglige ressourcer og vanskeligheder, for på baggrund heraf at kunne iværksætte målrettede og systematiske pædagogiske indsatser" (Rambøll, 2025, s. 4).

” Hvert materiale har sine formål med fordele og ulemper, som bevirker, at det pædagogiske personale kan få øje på forskellige aspekter af barnets sprog og kommunikation.

Vi argumenterer for i denne artikel, at en sprogvurdering bør være en helhedsorienteret vurdering af et barns sprog og kommunikation, som skal bruges til at udvikle relevante sprogindsatser i dagtilbud. I en helhedsorienteret vurdering er det centralt at bruge en kombination af flere metoder for at få mest mulig viden. Derudover er det vigtigt at se på hele barnets trivsel og udvikling. Mange af barnets kompetencer og vilkår påvirker nemlig den sproglige udvikling – og den sproglige udvikling påvirker omvendt af disse kompetencer og vilkår.

Hensigten med artiklen har været at pege på:

- ▶ at en sprogvurdering ikke er det samme som et sprogvurderingsmateriale
- ▶ at forskellige metoder og materialer bidrager med forskellige typer af viden om barnets sproglige udvikling
- ▶ at et godt samarbejde mellem forældre og pædagogisk personale kan være altafgørende for et barns (sprog)udvikling og trivsel
- ▶ at en helhedsorienteret vurdering om børnenes sprog kan give mere konkrete og bedre planlagte sprogindsatser.

Referencer

Holm, L. (2009). Sproglig evaluering i daginstitutioner. I L. Holm & H. P. Laursen (red.), *En bog om sprog – i daginstitutioner*. DPU.

Huset Pia Thomsen (2025). Lokaliseret d. 28.03.2025 på <https://sprograppehuset.dk/>

Juul, H., Gellert, A. S., & Andersen, K. F. (2021). Sprogtestning. I L. Kjærbæk & D. B. Thomsen (red.), *Børns sprogtilegnelse – sproglig udvikling hos danske børn i alderen 0-6 år* (s. 237-253). Frydenlund Academic.

Kjærbæk, L., Søndergaard Knudsen, H. B., Jensen de López, K. M., & Holm, L. (2023). Finder vi de sprogligt udsatte børn? En kortlægning og kritisk analyse af det nationale sprogscreeningsprogram i Danmark. *NyS, Nydanske Sprogstudier*, 1(63), (136-181).

LearnLab (2025). *Kompetencehjulet*. <https://learnlab.dk/redskaber/kompetencehjulet/>

Nudel, R., Christensen, R. V., Kalnak, N., Schwinn, M., Banasik, K., Dinh, K. M., ... & DBDS Genomic Consortium (2023). Developmental language disorder – a comprehensive study of more than 46,000 individuals. *Psychiatry Research*, 323, 115171.

Rambøll (2025). *Sprogvurdering 3-6*. Hjernen&Hjertet. Lokaliseret d. 28.03.2025 på <https://hjernehjertet-dk.ramboll.com/skole/sprogvurdering>

Ringsmose, C., & Kragh-Müller, G. (2014). *KIDS – Kvalitetsudvikling i daginstitutioner*. Dansk Psykologisk Forlag.

Thomsen, D. B. (2021). Sprog, sansning og tanke – kognitive og neurologiske aspekter af sprogtilegnelse. I L. Kjærbæk & D. B. Thomsen (red.), *Børns sprogtilegnelse – sproglig udvikling hos danske børn i alderen 0-6 år* (s. 131-154). Frydenlund Academic.

Thomsen, P. (red.) (2021). *At udvikle et sprog – Tomasellos børneforskning i en dansk kontekst*. Dafolo.

Om forfatterne

Laura Rønne Basse er lektor på videreuddannelsen på Københavns Professionshøjskole, hvor hun er fagansvarlig på diplomuddannelsen i logopædi og underviser på diplomuddannelsen i børns sprog. Laura er uddannet audiologopæd fra Københavns Universitet.

Charlotte Øhrstrøm er lektor på videreuddannelsen på Københavns Professionshøjskole, hvor hun er fagansvarlig på diplomuddannelsen i børns sprog og underviser i dansk som andetsprog. Charlotte er uddannet cand.mag. i dansk og ph.d. i dansk som andetsprog fra Københavns Universitet.